

אב רחום לתלמידיו הרבים – הגה"צ הרנ"צ פינקל ראש ישיבת מיר: כה דברי תלמיד קטן על פטירת רבנו הגדול הצבי ישראל על במוותך חלל איך נפלו גבורים ויאלצו כל מלחמה הן איבדנו כולנו, איבדנו גדול בישראל לא עט האסף וילאה הדיו ויטגרו הקולמוסים לציר את דמות רבנו נתן צבי זצ"ל אביון ולבין של ישראל בכלל ולרבות תלמידיו בפרט, ובאמת שאין אני ראוי והגון וכדאי להעני ולכתוב על רבנו הגדול דבר וחצי דבר אך קשה ההרגשה שלא לכתוב ולא להזכיר, - בהיותו בראשות ישיבת מיר פה ע"ה"ק ירושלים ת"ו הדבר בא לידי ביטוי בזה ששילב את גדולתו בתורה והרבצתה לכלל תלמידיו סדרן בסדר מופתי, ובחכמת התורה עם הדאגה לתלמידים כאב את בן ירצה ממש רחמנותו וטוב ליבו הן הן נתנו עדיין להיותו מנהיג הישיבה במשך רבנו אבי האומה, שמבתנו אצל הש"ת היה דווקא בענין חמלה וחסד כדאיתא בחז"ל דבזה בחר בו הש"ת לרעות את צאנו. ואני הקטן הכותב נוכחתי בדברים שביני לבין ראש הישיבה הן בעצם הן בבשורה טובה וכן, שהיה שומע ומדריך, ומעודד, ומעולם לא נראה על פניו חוסר סבלנות, ליבו היה לב מבין לב חכם ישלבו, לב רואה כשהייתי מדבר איתו הייתה לי הרגשה שאני מדבר עם מלאך טהור לב וירא ה' עם כמיהה לשמוע את התלמיד ולחשוב ולבחון אק ניתן ליינען ולעזור, כמה פעמים נדהמתי מ"הבחינות" שלו וכשלמדתי בישיבה היו כמה פעמים שראיתי מתוך האלמיה הרבים כי כמה שהיה קשה לעמוד על טיבם של כל אחד ויש שהיו במצוקה ולאחר מכן נודע לי שיש להם חברותא עם הראש ישיבה! דווקא עם הנחשלים אותם לקח עודד טיפ' ורומם מעלה מעלה. עד היום מכיר אני אדם אחד אשר סיפר לי שלמד עמו תקופה של כמה שנים אע"פ שאינו מצוי כיום בעולמה של תורה והינו אדם קשה יום כפשוטו! וכנהג רבות! - אחרי פטירתו שמעתי סיפור על בחור שהגיע לישיבה ולמבושיו מטולאים ומצבו קשה מיד הוציא ר"ח 200 ש"ח ונתן עבורו, ולמחרת השיג עבורו עוד כ-1000 ש"ח שיקנו לו חליפה חדשה ואח"כ ביקש לקרוא אליו והודיע לבחור שמבקש ממנו כי ילמד עימו יחד וכן שהיה מאויל וכשחלשנו בשב"ק. - פעם אחת ניגשתי לרה"ק אחר תפילת מנחה והיה ברצוני להחזיר לו סך 200 ש"ח שקיבלתי ממנו כבר מתחילת החודש עבור שכירות דירה אמונית הישיבה היה מצריך לחגוג חצי חודש לתפילת שחרית כפי זמננו, ואז הישיבה משתתפת בחצי מתשלום השכירות וכשישב מול הבימה הגיעה תורי ואמרת לרה"ק שבאתי להחזיר את הסכום מחמת שחסרו לי כמה יומים אך תוך כדי דיבור שמתי לב שהוא מכניס את ידו השמאלית לפרק ומוציא עוד שטר של 200 ₪ ומפטיר לעברי "אז אני נותן לך עוד מאתיים". - אפשר להמליץ על שמו הטהור הנושא ענין נתינה בשם הראשון ובשם השני ענין יופי ותפארת כמו כדאיתא בנביא צבי תפארתו שהוא ענין יופי כנועד, וכן היה מחותן נתינה לזולת לשמח לעודד ולטפח ולא בכדי זכה לפתח את הישיבה הקד"ר למימדים אדירים כאלה בעוד שגופו הטהור היה חלוש ובעל "יסורים קשים מאד ויהי לנס. זע"א. (מאת אחד מתלמידיו החסר אשר כתב למערכת)

הגרנ"צ פינקל זצ"ל

הגרנ"צ פינקל זצ"ל: כה דברי תלמיד קטן על פטירת רבנו הגדול הצבי ישראל על במוותך חלל איך נפלו גבורים ויאלצו כל מלחמה הן איבדנו כולנו, איבדנו גדול בישראל לא עט האסף וילאה הדיו ויטגרו הקולמוסים לציר את דמות רבנו נתן צבי זצ"ל אביון ולבין של ישראל בכלל ולרבות תלמידיו בפרט, ובאמת שאין אני ראוי והגון וכדאי להעני ולכתוב על רבנו הגדול דבר וחצי דבר אך קשה ההרגשה שלא לכתוב ולא להזכיר, - בהיותו בראשות ישיבת מיר פה ע"ה"ק ירושלים ת"ו הדבר בא לידי ביטוי בזה ששילב את גדולתו בתורה והרבצתה לכלל תלמידיו סדרן בסדר מופתי, ובחכמת התורה עם הדאגה לתלמידים כאב את בן ירצה ממש רחמנותו וטוב ליבו הן הן נתנו עדיין להיותו מנהיג הישיבה במשך רבנו אבי האומה, שמבתנו אצל הש"ת היה דווקא בענין חמלה וחסד כדאיתא בחז"ל דבזה בחר בו הש"ת לרעות את צאנו. ואני הקטן הכותב נוכחתי בדברים שביני לבין ראש הישיבה הן בעצם הן בבשורה טובה וכן, שהיה שומע ומדריך, ומעודד, ומעולם לא נראה על פניו חוסר סבלנות, ליבו היה לב מבין לב חכם ישלבו, לב רואה כשהייתי מדבר איתו הייתה לי הרגשה שאני מדבר עם מלאך טהור לב וירא ה' עם כמיהה לשמוע את התלמיד ולחשוב ולבחון אק ניתן ליינען ולעזור, כמה פעמים נדהמתי מ"הבחינות" שלו וכשלמדתי בישיבה היו כמה פעמים שראיתי מתוך האלמיה הרבים כי כמה שהיה קשה לעמוד על טיבם של כל אחד ויש שהיו במצוקה ולאחר מכן נודע לי שיש להם חברותא עם הראש ישיבה! דווקא עם הנחשלים אותם לקח עודד טיפ' ורומם מעלה מעלה. עד היום מכיר אני אדם אחד אשר סיפר לי שלמד עמו תקופה של כמה שנים אע"פ שאינו מצוי כיום בעולמה של תורה והינו אדם קשה יום כפשוטו! וכנהג רבות! - אחרי פטירתו שמעתי סיפור על בחור שהגיע לישיבה ולמבושיו מטולאים ומצבו קשה מיד הוציא ר"ח 200 ש"ח ונתן עבורו, ולמחרת השיג עבורו עוד כ-1000 ש"ח שיקנו לו חליפה חדשה ואח"כ ביקש לקרוא אליו והודיע לבחור שמבקש ממנו כי ילמד עימו יחד וכן שהיה מאויל וכשחלשנו בשב"ק. - פעם אחת ניגשתי לרה"ק אחר תפילת מנחה והיה ברצוני להחזיר לו סך 200 ש"ח שקיבלתי ממנו כבר מתחילת החודש עבור שכירות דירה אמונית הישיבה היה מצריך לחגוג חצי חודש לתפילת שחרית כפי זמננו, ואז הישיבה משתתפת בחצי מתשלום השכירות וכשישב מול הבימה הגיעה תורי ואמרת לרה"ק שבאתי להחזיר את הסכום מחמת שחסרו לי כמה יומים אך תוך כדי דיבור שמתי לב שהוא מכניס את ידו השמאלית לפרק ומוציא עוד שטר של 200 ₪ ומפטיר לעברי "אז אני נותן לך עוד מאתיים". - אפשר להמליץ על שמו הטהור הנושא ענין נתינה בשם הראשון ובשם השני ענין יופי ותפארת כמו כדאיתא בנביא צבי תפארתו שהוא ענין יופי כנועד, וכן היה מחותן נתינה לזולת לשמח לעודד ולטפח ולא בכדי זכה לפתח את הישיבה הקד"ר למימדים אדירים כאלה בעוד שגופו הטהור היה חלוש ובעל "יסורים קשים מאד ויהי לנס. זע"א. (מאת אחד מתלמידיו החסר אשר כתב למערכת)

"תקפיד לעסוק בחסד, זהו מצרך מאוד מבוקש בהאי עלמא" – עובדא נוראה!

הגה"צ ר' אלי' רוט זצ"ל היה מספר עובדא נוראה אחרת שמע מפי הגה"צ רבי מרדכי אהרן שיינברגר שליט"א: בירושלים של מעלה חי איש צדיק ושמו רבי שמעון קלוס זצ"ל. כשהיה ר' שמעון מזכיר את שם ה', היה רועד כולו מפחד. בעת עניית 'אמן' היה מרעיד את השולחנות סביבו בבית המדרש. ר' שמעון, בתפילותיו ואורח חייו, השרה על סובביו אורירת קדוש וטהרה. את תפילת שחרית היה מתחיל בזמן הנץ החמה, והיה מסיימה הרבה אחרי שהסתים המנין האחרון בביהמ"ד. בנוסף לכל צרותיו, לא זכה ל"ע להשאיר אחריו זרע של קיימא. ביום מן הימים, חלה ר' שמעון במחלה קשה, ואושפז בבית החולים הדסה הר הצופים. הדבר התרחש סמוך לחג הפסח, ובעקבות מחלתו, אסרו עליו הרופאים לאלוץ מצה ולשתות יין. לשמע זאת לא ידע רבי שמעון את נפשו מרוב צער. הוא פשוט קם וברח ממסתו, כשעליו בגדי בית החולים, ורוץ לביהמ"ד בית יעקב שבטיבלאק בית ישראל בכדי לבקש מהציבור היקר שנכח שם כזית מצה וארבע כוסות יין לפסח. הציבור שהבחין בחוליה הלבוש ב"מדי" בית החולים, פשוט התחמק, כי לא ידע מה לעשות עם הבקשה המזוהה של האיש הנראה כלפי חוץ גם כן כמזרחי. אחד המתפללים, היה מודיענו ר' מרדכי אהרן שיינברגר שליט"א, שהיה אז צעיר לימים. הוא הבחין בזקן הקשיש המשווע ומבקש בתחנונים לקיים את המצוות בחג הפסח, והוא לו, כי הוא מסכים להעניק לו את מבוקשו, אבל צריך לך את בקשתו האישית, והיינו: שיבוא אליו אחרי שנת מאה ועשרים לספר לו את הקורות שם למעלה. ר' שמעון שחפץ היה מאוד לקיים את מצוות החג נעתר לבקשתו של ר' מרדכי אהרן וגם קיבל ממנו את המזכירים לפסח, שכללו את ארבע כוסות יין וכזית מצה. - נעבור כמה שנים הטיב ר' שמעון את נשמתו ליצורה, ועלה לגנוי מרומים. ואכן קיים חלק את הבטחתו ושבועות ספורים לאחר פטירתו, נגלה לו רבי מרדכי אהרן בחלום. וכה סיפר לו כדברים הבאים: "בוא ואסביר לך את המושג של 'עליונים למטה ותחתונים למעלה', ומהו כוחו של מעשה חסד". הוא סיפר לו על דמויות מפורסמות, גדולי עולם, שהלכו לעולמם, ומעמדם למעלה אינו כפי שהיה כאן בעולם הזה, והסיבה היחידה היא מפני

הגה"צ ר' אלי' רוט זצ"ל היה מספר עובדא נוראה אחרת שמע מפי הגה"צ רבי מרדכי אהרן שיינברגר שליט"א: בירושלים של מעלה חי איש צדיק ושמו רבי שמעון קלוס זצ"ל. כשהיה ר' שמעון מזכיר את שם ה', היה רועד כולו מפחד. בעת עניית 'אמן' היה מרעיד את השולחנות סביבו בבית המדרש. ר' שמעון, בתפילותיו ואורח חייו, השרה על סובביו אורירת קדוש וטהרה. את תפילת שחרית היה מתחיל בזמן הנץ החמה, והיה מסיימה הרבה אחרי שהסתים המנין האחרון בביהמ"ד. בנוסף לכל צרותיו, לא זכה ל"ע להשאיר אחריו זרע של קיימא. ביום מן הימים, חלה ר' שמעון במחלה קשה, ואושפז בבית החולים הדסה הר הצופים. הדבר התרחש סמוך לחג הפסח, ובעקבות מחלתו, אסרו עליו הרופאים לאלוץ מצה ולשתות יין. לשמע זאת לא ידע רבי שמעון את נפשו מרוב צער. הוא פשוט קם וברח ממסתו, כשעליו בגדי בית החולים, ורוץ לביהמ"ד בית יעקב שבטיבלאק בית ישראל בכדי לבקש מהציבור היקר שנכח שם כזית מצה וארבע כוסות יין לפסח. הציבור שהבחין בחוליה הלבוש ב"מדי" בית החולים, פשוט התחמק, כי לא ידע מה לעשות עם הבקשה המזוהה של האיש הנראה כלפי חוץ גם כן כמזרחי. אחד המתפללים, היה מודיענו ר' מרדכי אהרן שיינברגר שליט"א, שהיה אז צעיר לימים. הוא הבחין בזקן הקשיש המשווע ומבקש בתחנונים לקיים את המצוות בחג הפסח, והוא לו, כי הוא מסכים להעניק לו את מבוקשו, אבל צריך לך את בקשתו האישית, והיינו: שיבוא אליו אחרי שנת מאה ועשרים לספר לו את הקורות שם למעלה. ר' שמעון שחפץ היה מאוד לקיים את מצוות החג נעתר לבקשתו של ר' מרדכי אהרן וגם קיבל ממנו את המזכירים לפסח, שכללו את ארבע כוסות יין וכזית מצה. - נעבור כמה שנים הטיב ר' שמעון את נשמתו ליצורה, ועלה לגנוי מרומים. ואכן קיים חלק את הבטחתו ושבועות ספורים לאחר פטירתו, נגלה לו רבי מרדכי אהרן בחלום. וכה סיפר לו כדברים הבאים: "בוא ואסביר לך את המושג של 'עליונים למטה ותחתונים למעלה', ומהו כוחו של מעשה חסד". הוא סיפר לו על דמויות מפורסמות, גדולי עולם, שהלכו לעולמם, ומעמדם למעלה אינו כפי שהיה כאן בעולם הזה, והסיבה היחידה היא מפני

רבי אלי' רוט זצ"ל

שמעון לרבי מרדכי אהרן שליט"א, וביקש ממנו טובה ובקשה אישית: "אתה ידע שאשתך זקוקה לחליצה. חליצה הינה תיקון גדול לנפשו. יש לי את המחויב בחליצה, אנא ממך תגורם לכך שהוא יעשה כן לרצונתי ויקיים את מצוות החליצה. מי הוא אחיק, איפה הוא גר?", שאל ר' מרדכי אהרן בחלום. "במקום פלוני ופלוגי", השיב ר' שמעון. המשמחה לא הייתה קלה, כי האב לא רצה בקלות לקיים את ה'טקס', אך לאחר מאמצים מרובים, הגיעו האב והאלמנה לבית הדין, שם נערך המעמד כדי ויכדן. לאחר סיפור מדהים זה מעלה ר' מרדכי אהרן על נס את מימרת הגמרא בה מבואר שאבי ורבה שהיו מצאצאיו של עלי הכהן שגורו על צאצאיו שלא יאריכו ימים. ולמרות הגזירה, רבא חי עד גיל 40 בזכות לימוד התורה, ואבי חי עד גיל 60 מפני שנוסף על לימוד התורה חי עסקם גם במעשי חסד. אכן מעשה פלא הוא, ובא ללמדנו עד היכן כוחה של מעשה חסד והטבה לזולת, עד כדי כך שבכוחה לשבר מחיצות של ברזל המבדילות בינו לבין קוננו, ולהעלות את כל המצוות ולתקן את שורשם במקום עליון. חל"ל סיפר שוב בעל העובדא הגה"צ רבי מרדכי אהרן שיינברגר שליט"א בעת האחרונה והעתקת מילה במילה מדבריו מגיליון 'דורות'

וי על נפש נקי וצדיק! – על אחד מבני החבורה האברך החשוב הרה"ג ר' חיים מנחם ישועה זצ"ל!

גדול לקחה ירושלים בהילחם ממנה אחד מטובי בניה, אברך בר אורין וידד נאמן, ירא ה' מרבים ובעל יסורים גדול, הרה"ג ר' חיים מנחם ישועה זצ"ל.

מבית קדוש
עדין טרייה היא המכה וקשה היא האבידה, כבדה עלינו הכתיבה על אותו אברך ירא אלוהים וסר מרע, וגרים והייתה על אורח אברך ירא אלוהים וסר מרע, כי בנצורן לכתוב מילים מספר על ידד ה', אשר נסתלק ממנו במיטב שנותיו בהיותו אחריו תשעה ילדי ובחוריו חמד. - ר' חיים מנחם ישועה היה יתום מרחם לאביו הצדיק החשוב חכם המורה חיים מנחם ישועה זצ"ל, ובעודו יוצא לאויר העולם סג קדושה וחיי טהרה מגדולי וצדיקי דור העבר אשר דאגו לו ולכל המשפחה, כשעליו עומדת אמו הצדקת המפורסמת הרבנית מכלה ע"ה אשר היתה ידועה בירושלים כאשה גדולה.

קשה עליו הפרידה מן הגמרא כל ימי חייו הקצרים היה דבוק בבורא ובאורייתא ועבדי הבורא, ויטסקו בתורה היה לשם דבר, הוא אהב לעסוק בתורה החל משחר נעוריו, עד אשר ידעו תבריו לשייבה כי הינו מעיין מופלא בסוגיות הש"ס כשראיתו קודמת לחכמתו, לא אחת היה נראה יושב לאחר הסדר בכולל האברכים וממשיך בתלמודו, משנשאל מדוע אינו שב לביתו, היה תופס את הגמ' בחיקו (שכן נזהר לא לדבר בשעת הלימוד) ומסמכן כי קשה עליו הפרידה מן הגמרא...

בצילם של אריז הלכנו
גדולים וצדיקים עיבדוהו עד מוא, ובראשם מרגן הגר"י מוצפי הגר"י צדקה והגר"י מאיר זצ"ל אשר פלגיו בשבחו (הגר"י מאיר הנהגא אדחתי בגדולתו ועמקותו בתורה), ועוד רבים החיים עמנו. הגה"צ רבי אברהם אהרונביץ זצ"ל אצל המנוח היה ממקורביו והוא אומר כי רואה שכינה על פניו, וכן הצדיק ר' יוחנן גליאן זצ"ל חבבו עד למאד (והיה מספר לנו המנוח עובדות מאלמות על שריו עם צדיק זה).

אין לי נתמה אלא בתורה ר' חיים מנחם זצ"ל סבל יסורים רבים בימי חלדו עלי אדמות, אך בדרך כלל היה רשע בשמחה והאיר פנים לכל אדם. גם כשהיינו מבקרים אותו כשסאת יסוריו מחרידה את ליבנו, היה מחייך ומדבר בדברי תורה ועובדות מצדיקים, כאשר הגמרא אומרת כי היתה אהובה עליו נמצאת על ידו, וביכולתו יושב

גדולים וצדיקים עיבדוהו עד מוא, ובראשם מרגן הגר"י מוצפי הגר"י צדקה והגר"י מאיר זצ"ל אשר פלגיו בשבחו (הגר"י מאיר הנהגא אדחתי בגדולתו ועמקותו בתורה), ועוד רבים החיים עמנו. הגה"צ רבי אברהם אהרונביץ זצ"ל אצל המנוח היה ממקורביו והוא אומר כי רואה שכינה על פניו, וכן הצדיק ר' יוחנן גליאן זצ"ל חבבו עד למאד (והיה מספר לנו המנוח עובדות מאלמות על שריו עם צדיק זה).

אין לי נתמה אלא בתורה ר' חיים מנחם זצ"ל סבל יסורים רבים בימי חלדו עלי אדמות, אך בדרך כלל היה רשע בשמחה והאיר פנים לכל אדם. גם כשהיינו מבקרים אותו כשסאת יסוריו מחרידה את ליבנו, היה מחייך ומדבר בדברי תורה ועובדות מצדיקים, כאשר הגמרא אומרת כי היתה אהובה עליו נמצאת על ידו, וביכולתו יושב

הספר!!

הופיע ויצא לאור הספר "ממספרים אתבון" מבין ידועות תורה מרובים עין יפיו

חדש על המדף!

300 עמוד דף כרוז מנוקד

מתאים לכולם!!!

- לאבא עם הבן
- לרב עם התלמיד
- לסבא עם הנכד
- לגדול עם הפעוט

מעשיר בדיקות בדרך מספיים שילוב מאות תמונות מגדולי ישראל עשרות ציורים חזקיים ומרובים בהסכמת גדולי ישראל שליט"א

חלק ב' בקרוב!

להזמנות:

02 - 5815711
0573157539

לע"נ חיים אליסזדה כהן בן רחל ז"ל לע"נ אלעזר בן שלום ז"ל (ה' אדר) לע"נ ירחמיאל יעקב בן אלעזר ושרה ז"ל (ה' אדר) לרפ"ש ונחת מכל יוצא"ה. רינה סלטנט בת זמרי דוד רפאל בן רינה סלטנט לעליה ורחנית פרנסה רפואה שלום בית וישועות.

כבה השמש בצהריים – הגה"צ המקובל רבי נסים פרץ זצ"ל מנופה של ארז"ק נסתלק אחד מיומיו מגדולי חכמי תורת הנסתר, גאון וצדיק מופלא, עובד ה' באמת ויומם ולילה, ועתה נסתלק מעמנו לאחר שנות סבל וייסורים קשים. הגה"צ רבי נסים פרץ ראש ישיבת בית קל' בני ברק רבות יש לכתוב על גדולתו של צדיק מופלא זה, (וא"ה בגיליון הבא נרחיב אודותיו) אולם נציין אלו רגעים אודותיו.

את כל השנים בימי הנעורים עוד בצעירותו זכה וסיים את כל מסכתות הש"ס עוד בהיותו ביישיבה, הוא היה קונה כרך אחד לומד אותו ומסיים רק אז היה קונה את הכרך הבא, כך נהג עד שסיים את הש"ס כולו, והכול מתוך דיוק ועיונות גדולה, וללא תמיכה ועידוד וכך נתעלה מתוך צימאון אדיר לתורה.

הפריה את השמחה בתחילה עת בא הרב זצ"ל לגור בשכונת בני ברק הכול היה שומם רק עצים ופרדסים היו, מי חשב על בנינים ומי חלם על בית כנסת ועל ישיבה והרב זצ"ל הפריח כאן את השמחה בה כאן מוסדות תפארת קירב אליו כל אדם כאילו היה בנו יחידו.

יצא לגלות גם כאברך צעיר היה נוהג לצאת מדי פעם בפעם לגלות פשוטו כמשמעו, הוא היה אורז את בגדיו עוזב את ביתו ואת ילדיו הרבים וגולה למקום תורה, הוא היה נוטע לנתיבות להיות לצדו של הסבא קדישא הבבא סאלי זצ"ל שם היה תופס מיטה בשיבת הנגב ומבוקר עד ערב היה משמש את הבבא סאלי ושותה בצמא כדביו, גם כשתיה חוזר לביתו והיו שואלים להיכן נעלמת, הוא מצליח לבלבל את השואל, ומעולם לא סיפר לאן חלץ היכן ישן והאם אכל...

הסוד אצל הסוד ביי שדר יומם של הרב זצ"ל היה מתחיל בשעה שתיים לפנות בקר עת היה קם משנת הערבי שלו והיה יושן בין שתיים לשלוש שעות במהלך כל היממה הולך למקווה לאחר מכן היה עורך תיקון חצות עד שק ואפר ומשם ללימוד בכלל חצות עד עלות השחר, עשר דקות לאחר עלות השחר היו מתחילים תפילת שחרית בכונות האר"י שהייתה אורכת קרוב לשלוש שעות לאחריה היה הרב מוסר שיעור בקבלה.

די י לי שיתבונני בשמים על הקהילה שלי... גיוס ומקורב הר"ג רבי אברהם אבובב שליט"א סיפר, כשהציעו לרבי בזמן ההתמנות כרב השכונה באור שול הוא סירב והפסיר: "די לי שיתבעו אותי בשמים על הקהילה שלי איני רוצה לקחת אחריות על כל השכונה" איזו צדקות וטוהר המידות כך היה בורח מן השררה, כן היה שונא פרסום וכל דבר ששעה עשה בשקט ובצנעה.

הרב נח לבית המעצר ונשימו סופר אחד ממקורביו שיעוסק בענין המוהיקה שבאחד הימים קראו הרב ובקישקל על יהודי שהסתגר ועצרוהו, הבה ניסע אליו נשיר ונשמח אותו. מיד קמו ונסעו אל אותו יהודי כדי לשמחו, אחרי תפילה קצרה שוב קורא לו הרב ואומר, כעת שחררו את אותו יהודי ממעצרו ואל נלך שוב לשמוח אותו ולערוך מסיבת הוהיה... חבל חבל, כי אבדנו עוד דמות מופלאה אשר הגינה על הדור, והציל רבים מכל חטא ובפרט מפגם היסוד. (וא"ה בגיליון הבא נרחיב בעובדות מופלאות) זיע"א.

למבקשי האמת ניתן להשיג בחנויות הספרים את הספר "אשר בחנו", העוסק בחלקו הא' ביישוב הקושיא ובחלקו הב' בייצור נרחב בעניין בחירת האדם, מיוסד על דברי ראשונים ואחרונים, וכן בפלא:

057-3182587 - 35 מ' כולל משלוח.

ההבטחה של ה"חסד לאברהם"

"דע כי הלוש שק ומתפלל לפני יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלן כל גזר דין שבעולם בכח סגולת לבושית השק ואין תפלת חזרת ריקם."

"כל היגים שצריך להתאמץ תמיד להעלות בירור הגיי"ק שנפלו בין הקליפות וזהו ענין השק שלבש יעקב להעלות הגיי"ק מעמקי הקלי וכוונתו כן כל בניו אחריו צריכין לעשות. (תפארת שלמה)

"ועיקר השק, כנראה מרינו האר"י ז"ל, הוא מה שנשעה משערו עינים" (השרת הקודש)

"ענין השק הוא תפלת גדול לנשוא כי מכניע בזה ד' מאות קליפות כמון שק, ומוריד הארה מד' מאות עלמין דכסופין" (קהלת יעקב)

נשאה כמות מצומצמת של שקי עינים הידועים כסגולה לקבלת התפילה וקידום הגאולה כמנהג מבקשים הקדמונים וכן קונטרס בענין השק הכולל תיקונים נפלאים.

להזמנות באיזור ים: 050-4134561

להזמנות משאר הארץ: 02-5868041

הרבי אשר חש מי פסק הלכה מסוים יגרום קטרוג על ישראל הקדושים! – הגה"ק ה'חלקת יהושע' מביאלה זצ"ל! נהג, אז חלילה וחלילה לעשות כך, אסור לקטרג כך, יש לכתוב בנוסח של: 'רובם נזהרים, והמחמירים תבוא עליהם ברכה...'. ותו לא מיד!

לא כל סגולה שמוכיחים ברבים "עוד מעשה של המתקה שנכרת בליבי: פעם הגיע לבקרו אחד האדמו"רים החשובים באמת, והם עשו מעמד 'לחיים' משותף ובהורם ואברכים שהיו במקום נגשו להגיד 'לחיים' לרבי האורח, ששאל את שמו של כל מי שחלף לידו. הוא שם שני אחים, וכשהגיעו האה השני, הצטמר האדמו"ר והרעים בקולו, לנוכח כל הנוכחים: 'איך יתכן שאחד נראה ככה, ואחד השני ככה?'

ומיידת נתן לו הרבי מכה קטנה ביד ולחש לו שישתוק, ואז הפסיק באמצע המשפט. הביאלער רבי לא יכול היה לסבול שמוכיחים ברבים. לא אשכח את המעמד הזה. כל זה היה מחמת מידותיו הקדושות והזכות אשר לא יכל לראות פגיעה בבר ישראל, אך מאידך בענייני קדושה היה מתגבר כארי ומרוב אהבתו לאבינו שבשמים היה דורש ומעורר לשמור על העניינים וכל המטען, אם כי למי שהוצרך לתוכחה אישית היה נזהר לא לביישו ברבים אלא לעורר בצניעה. (תוכן הדברים נשמעו מפי נכדו האדמו"ר מביאלה ומת אחרון שליט"א)

בשנת ד'א אין שום היתר הפלא הוא כי הרבי אשר כה חרד היה שלא יהיה קטרוג על ישראל הקדש, ואם אורק ופרסמו פסק הלכה לאיסור והוא הבין שיש צד חלק, חשש מאד שהאז היה קטרוג על המקלים. אולם בנושא פאה הנכרית עת באו לבקשו בשנת תשל"ה לחתום על קריאת קודש בענין המפריצות שבפאה נכרית בימנו. התלהב הרבי לא רק שחתם אלא הוסיף כהאי ליטא: הרינו רואים חובה לעצמנו להודיע דעת תורתנו הקדושה אסור מדינא, שדק קממונת שנהגו היתר בפאה נכרית, על עלתה על הדעת להחזיר שנהגו נכרית כאלו (של ימנו) ובכגון דא אין שום היתר. ואם לפני 37 שנה כתב כך, מה נענה בימנו אשר הפאות הכי "צנועות" בכיול, בזמנו היו נקראים פאות פרוצות... ודי בזה לחפץ באמת.

שיסגור את העניינים. זה בדיוק מה שקורה בנושא המחשבים. אותו יהודי לא יניסע עיתונים חילוניים חומר מסוגיו וכו' באופן גלוי. אבל אם זה נמצא בתוך האינטרנט או אפשר להכניס בעניינים סגורות? גם מושב החסום בחסימה המועילה ביותר עדיין אי אפשר לקרוא לה כשר כשר העובדה שהחסימה מועילה לאינטרנט בלבד, ועדיין יש בעיה הרצינית שהחסימה קולט דיסקים של סרטים לכן המוצב של כשר זה רק מי שאין לו שום מחשב או כל מחשב אחר שמשגולל לקולט אינטרנט או סרטים. בברכה מהמקרים אחר אהרן פינדהולד (ראש ישיבת מחנה ישראל) מל 025370290 פסק 025374224

לכבוד עורכי העלון עקבתא דמשיחא ישר כחכם על החיון הנפלא אין ערוך ואין גבול לחיון עלנכם אהרן ואפשר לומר עליו זה ינחמנו מעצבון ימינו, על כל הניסיונות שמקדים את עם ישראל בפרט וכלל, רציתי להביא חיזוק וכוך לאלה ששומרים עיניהם וגם לאלה ששואלים שישמרו מנאן ולהבא, ולא לטעות ח"ו בלשוני שיש כאן רק מדת חסידות ומי שרוצה לשמור שומר ומי שלא, אלא כל הסתכלות אחת יש על זה לא מופרש דאורייתא מלא אכילת כות חזיר. כותב בעל שומר אמונים רבי אהרן ראטה זצוק"ל בספרו טהרת הקודש, דע לך שבהסתכלות אחת נברא מזה קליפה גדולה וגוראה ומלאך עד וכו', ואילו ראה אותו אדם היה מות תכף מופחד ומורא. ואותו קליפה ומלאך עד עומד עליו כמו רוצח בחייו לצערו בכל מיני צער ולחשוך מוצותיו ששעה, וכ"ש אחר פטירתו וכו', ועין עוד בדבריו הנוראים. ומנגד כותב שם, אם אדם שומר עיניו והיה יכול להסתכל ולהרהר ועוצר רוחו ויצרו אז בכל רגע שאישה עוברת מקיים בזה מצוה ונבראים מזה מלאכים קדושים וטהורים ובודאי ובודאי שיהיו מליצים יושב בעדו וזוכה לראות מן שכינה ועין בדבריו הקדושים שזכר לדברים נוראים שאין בן אנוש יכול לתאר ואין כל מלאך ואין כל מלאך ובראיה יכולים לשער, ומי יפסיד שכר עצום בשביל טיפת הנאה שקשורת אחריה רק צער ומפאזים ודינים קשים. ונסיים בדבריו הקדושים על אותם ספלים וטישים שאין להם הבנה בקדושה ושוחקים מכל דבר שפדושה וכך דבריו לא נירא ולא נדחל מן החרפה אנוש וממפאזים כי מזה המה הכל וריק ומה הוא כל העולם כלו נגד תנועה אחת של אמת לעשות ולפעול נחת רוח לבוראו יתברך.

לכבוד עורכי העלון עקבתא דמשיחא שלום רב אשירים על כל מה שאתם עושים לכבוד הקה"ה בעבר פרסומי בעלונכם על הוצאת הספר "קבלתי על עצמי" סיפורי שולחן שבת חלק א' שיצא והתקבל בהצלחה רבה. הספר הוא קובץ של כתשעים סיפורים על נשים שקבלו על עצמן להחליף מנחה למתפתח וראו ישיבות גדולות ונשים גלויים נמוש שינוי הטבע. סדרת הקדושה כוללת עשר חלקים חנושה חלקים ראשונים עוסקים בנושא הפאה הנכרית והחשבה חלקים האחרונים עוסקים בכל עניני הצניעות השונים. בימים אלו אנן מכינים את חלק ב' של הסדרה, אנו מבקשים מהקוראים שכל מי שיש בידו סיפורים על נשים שקבלו על עצמן להחליף מנחה למתפתח וראו ישיבות גדולות ששקלו לשלוח אליו את הסיפור יפוסרם בספר יקבל עותק מהספר בחינם. את הסיפורים אפשר לשלוח בפקס מסמפר 077961743 או בדואר בכתובת ת.ד. 44232 תל אביב 61441 עמ"ד. פתח לפרטים נוספים אפשר בטלפון 0548400485 כמון כן אנו פונים אל הקוראים כל מי שיוכל לסייע בבכור ד' פנחס ח' אביב

נעשתה סעודה גדולה בשמים פעם השתמע על פי פסק של מרן הגה"ק המנחת יצחק זצ"ל על תפילין שנעשו בדרך מסוימת של הדקתה כי אינם כשרות. הרבי מביאלה שלח מיד למנחת יצחק ואמר לו כי בעקבות דבריו נעשתה סעודה גדולה בשמים ולרבותיו נשמות נעשה חלישות הדעת שכן על פי הפסק הם עשויים להיות 'קרקפתא דלא מנח' אי לך ביקש הרבי המנחת יצחק שיכתוב פסק חדש שבו יראה גם את דעת המקילים, וכשהמנחת יצחק אכן עשה זאת ביקש הרבי ממי שהיה מוציא בימים ההם לאור את 'אוצרות ירושלים' שידפיס במיוחד חוברת ובה פסק של 'המנחת יצחק', ואף שילם לו את הוצאות ההדפסה, ואז אמר למנחת יצחק כי פסקיו מקובלים בשמים, והמנחת יצחק רומז על כך בתשובה.

שלא היה קטרוג... "כלל היה הקפיד מאוד על עניני ההמתקה, שלא יהיה קטרוג. הווה עובדא שצעדתי עם הרבי זצ"ל בערש"ק חוה"מ פסח תשל"ו למקווה, ובדרך היה פחות בניה, שנחפז מיד ללוח מודעות ירושלמי מאולתר, ועליו נראו המון מודעות זהירות וצפופות, בזה אחרי זה, הרבי, עיניו היו טמונות ושפופות בקרקע השט מטע את הראש, ובקשני שאלך ואבדוק את פשרן. הופיע שם מכתב של אדמו"ר חשוב מסוים, בו כתב בחריפות נגד המנהג לאכול מצת מכותה, וכי מי שיאכלם, התריע אותו אדמו"ר במכתב, כאוכל חמץ בפסח. הרבי היה נסער למדי, וקרא הפסיר בפניו בזעיק: 'איך מותר בדורנו לכתוב כזה? מה שידברו אז, בשמו של הדברי חיים מצאנא זי"ע, זה היה בדורו, שזה היה נחלת יחידים, וכפירצה, ולכן מנע זאת בצורה חריפה, מטעמים ידועים ושאנים, אבל בדורנו רוב מניין ובניין כל ישראל כן

מכתבים ותגובות

לכבוד עקבתא דמשיחא שלום וברכה רציתי לשלח את הקוראים דבר חשוב, להחזיר יצא לאור שית' ויושע משה חלק א' [ספר חן הגר"ש אלישיב שליט"א] ושם חלק א' עמוד שסז כתב זצ"ל: הייתי נוכח כששאל הגאון רבי יוסף אפרתי שליט"א בענין מורה סבסניר סמויים שהולכת אם מטפת על הראש והחברות מנסות להסדיר לה שטוב שתוריד המטפת ותלך כמו שרגילות לילך במקום ההוא עם אה נכרית בלי מטפת וגם בשכונה איה שיהיה גרה ואמורים על כך ומתחלת לחלוש פרנסתה בגלל המטפת, האם מותרת להורידה? והשיב הגר"ש אלישיב: חס ושלום! וזכונת זה תזכה לפרנסה ברויח ולכל מיולי מדיטב בע"ל מילה במילה. וכאן אפשר שפעם נסעתי אם נהג מניית שאינו שומר תורה ומצוות והוא שאל אותי למה יש חרדות שחובשות פאה, האמות כל כך מוכשילות שאפילו קשה לי לתמוך. כשהחשבות מטפת לא מוכתבלים וכל מילה מיותרת. בברכה החורה משה מורח ירושלים

לכבוד העלון החשוב עקבתא דמשיחא שלום רב תודה מכלב אלב על העלון החשוב שלכם שמומש אנו מחכים לו כביליון עינים, ובשמים מחשיבים אותו מאד שהוא בבחינת מעט מהאור דוחה הרבה מן החושך, ברצוני לכתוב כי צריכה כל אישה וכל בעל לבד לזכות בכדי להזהר את אשתו ובניו של פה שחאשה יוצאת לרחוב לא על פי כללי הצניעות במדויק היא עוברת על כל גבר שמוסתכל בה בלאו דע לפני עיניו, ועל לאוים של לא תתור, ועל נשמות מכל דבר רע, וזה על אדם אחד שמוסתכל בה ואם עוברת ברחוב שבו בו הרבה אנשים בכל הסתכלות יש גבר עוברת כמה לאוים כפול כל האנשים יכולה להגיע בקלות אלפלי לאוים, ולשם השוואה כל לאו הוא כמו לאכול חזיר ח"ו, וכתוב בס"ק שגרש שאלם חוטא בעיניים ומשכב עליו רוח טמאה והוא מושכת אותו לחטא עוד ועוד ואם כן כל אישה עוברת על בני צניעות ואם הוא הסתכל עליה אברך שחזר עשוי מוכולל או באור שיצא לרגע מהישיבה או הוא אחר כך יושך אחרי הטומאה בלי שיבין מי מושכח והכל בגלל אותה אישה, והיום יש כ"כ הרבה נוער שוליים ומי יודע כמה אשמות השנים שיצאו בחוסר צניעות ואותם בחורים בטעות נכשלו בהסתכלות. ואני מוכיז הרבה מאד אברכים ששקשקש להם מאד בכל פעם שצריכים לחזור לכולל ולעבור דרך החברות הראשונים שבתוכם יש נשים לא צניעות וגם אם לא יתקלקלו אותם אברכים לגמרי מכל מקום גדולי ישראל בלי יצא. כל זה בנוגע לכל הצניעות, אבל בנוגע לגנא הנורא של פאות הנכריות הקרה קטנה לכל מי שמוחזקת אם מותר או אסור, פרט אחד כולם שכתו, איך מותר לצאת דבר שמוכשיל הרבים בחטא היה חמור בעם יהודי? מי יכול לתת להחטא את הרבים בצורה כזאת? אין זה אלא עצת השטן

לכבוד עקבתא דמשיחא אחרונה הודיעה ועדת הרבנים לעניני תקשורת שכל מי שקונה מחוברת חדש, מחוברת באופן שיר לאינטרנט מתוה, ולא כמו בעבר שהיה צריך להתקין מודם לקולט אינטרנט, ירושים יראי ה' מוציאים לדור הדור של החזיק אינטרנט בבית, ובמשרד רק חסור רק לצורך פרנסה. והקפידו שלא להחזיק אינטרנט מתוה אפילו לא לרגע. פעם התארה אצלנו בחור מאילת וסיפר שנזנע מנישור והדלקת או בשבת בגלל שזה הוא אצל הוא נוסע בשבת יר"ה הסברנו לו שזה לא משה לכל לבין אש גלויה לבין אש נסתרת בתוך המנוע של הרכב זהו חלק חושב שיש הבדל בין זה להאם לפי דעתו נתיי להחליף גמור בתנאי

הצילוני מטיט ואל אטבעה - עובדא נוראה!

המגיד הגה"צ ר' שלום הכהן שברדון זצ"ל, הוזמן פעם לשאת דברי חיוק בעיר מסימות, שם התכנסו באחד מבתי הכנסת עשרות נערים הרחוקים מחיי קדושה כראוי. חלקם רחוקים לגמרי וחלקם אי שם באמצע... ר' שלום נשא את דבריו חוצבי הלהבות ובחן דבריו זעק ואמר: רבותי, דעו לכם כי מי שלא שומר עצמו בקדושה, חז"ל אומרים כי ראוי לאותה יד שתקצץ. והפליג בחומרת פגמי היסוד שהם הגורמים את כל הצרות והבעיות לאדם בשני עולמות, לפתע קם בחור מסוים מתוך הקהל, והחל לזעוק: אני יעשה מה שאני לעיתים שמא יעשה תשובה, אך לבסוף נתבעים על פעמים רבות למראית העין כי החוטא ממשיך במעשיו הנלוזים וחי נושם ויבועט... כי הקב"ה אב החמץ מאדק אפר לעיתים שמא יעשה תשובה, אך לבסוף נתבעים על הכל! ר' שלום בחירתו הגדולה מהבורא, הדדיו, הוא פנה לעבר אותו בחור, כי יחזור בו מדבריו באומרו שכל דברי חז"ל אמת ויציב. ואוי לו למורד בבורא! זהרר שלא יקצצו את ידך ועק ר' שלום.

רבי שלום שברדון זצ"ל

הנה נשאר עומד במרדו ואילו ר' שלום המשיך את השיעור. שבוע לאחר מכן עת הגיע שוב ר' שלום למסור שיעור באותו מקום בעיר לבקשת הציבור אשר אהב לשמוע דברי אמת חוצבי להבות אש שכן כל יהודי חש ומרגיש בנשמתו מהי האמת. והנה בבוא ר' שלום למסור את השיעור, בקשורו כי יזכיר בתפילה את אותו בחור מהשיעור העבר, אשר החציץ פניה ואמר שיעשה ככל העולה על רוחו. ר' שלום נחרד, מה קרה לו? אותו בחור נמנע בתאונת דרכים כאשר שני ידיו התרסקו למר, וקיבל זעזוע מוח והינין זקוק לרחמי שמים מרובים. ר' שלום אשר כל דרשותיו ותחנוניו היו מתוך דאגה לנשמות ישראל לכל יאבדו נפשות לנצח. הודוד בידע עם קבוצת נערים ללכת לבית החולים ולבקר את אותו בחור. בהגיעם לחדר טיפול נמרץ, נמנע הרופאים את כניסתם. שכן מצבו חמור ביותר. מהשבריה להם כי מדובר ברב גדול, נאותו להכניסו לחדר פנימה, ר' שלום קרא תהילים בהתרשעות ואמר כי בעצה"ל בחור זה בודאי יתרפא בקרוב, שכן נראה לו כי מלבד שני ידיו שיתרסקו לא נפגע פנימית, ולכשיתרפא, בודאי ידע להיחזר בקדושה.

ולכשיבשרו חזק, שכן אמר, גם אם הלה יתעורר הרי ישאר צמח לכל ימי חייו. והנה לא עברו ימים מועטים ואותו בחור התעורר ולאט לאט עבר שיקום (כאשר מחבירי לו שני ידים מפלסטיק) עד אשר הבריא וחזר לעצמו הגם כי נשאר עם ידים מפלסטיק ובורגים... הלה ערך סעודת הודיה, ונעשה בעל תשובה. וקיבל ע"פ להתרחק מכל חטא. (מפי אחד ממשתתפי אותו שיעור). נערים יקרים! - בדורנו אנו אשר הניסיונות רבו, ולא מעטים בוכה נפשו במסתרים על עקב הבכא אליו התפתו רח"ל ועל מרידתם בבורא. כמה יקר וגדולה מצפה לאותם השומרים על השרתם ובורחים מברוח מן הכבשן מכל מכשירי הטומאה וחברים רעים, מה הפיקחים האמיתיים המצילים נפשם מטינופת של רגע, ומכניסם נפשם לנצח.

ובהאי ספר הזוהר יקון מהאי גלותא

הגנו שמחים להודיע לציבור הרחב הגורסים בזהר הקדוש, על הגולה כספית שתקיים מידי חודש בחודשו לגורסים בזהר מידי יום (אפי' מעט). להצטרפות וכן לקבל הינם ספרי זוהר קטנים שאפשר ללמוד בהם בדרך נא לשלוח שם וכתובת מזויקים:

ת.ד. 16507 ירושלים

בכל חודש פרס ראשון \$100 לשני זכרים \$50 לארבעה זכרים ובעדן קהל השבועות הגרלה על \$1500

בקשו רחמי שמים עבור מרן הגאון רבי יוסף שלום בן היה מושה שליט"א. הגאון הגדול רבי יעקב בן חן מרגלית שליט"א האדמו"ר ממשעמי רבי בן ציון ישראל בן פסליל שליט"א

לקראת ימי הפורים הקדושים

הגנו פונים לקוראים היקרים כי כל היכול לסייע בעדן יבורך מן השמים, היות לאחרונה ההוצאות שלנו לכל גליון מידי חודש מתקרבות לעשרת אלפים ₪. ואין הקומוץ משיביע, והתרומות הולכות ומדלדלות, ואם ימשך המצב ככה והחובות יגדלו יקשה עלינו להמשיך. אנא! ראה לסייע, הכתובת: ת.ד. 57194 ירושלים

פנה יזיה פנה הדרה! - על האבידה הגדולה בהסתלקות הגה"צ המופלא רבי ישי שרעבי זצ"ל מרבני העיר רחובות!

הדור הגדולים (וכן הוא האמת) ומוסיף אחד התלמידים: "פעם הגיע הרב לאירוע כלשהו ועשינו לו כבוד גדול. הוא פונה אלי בתמימה ושואל: "מה כל הדבר הזה? וכי אתה רוצה לעשות אותי אדמו"ר?".

הרב כמעט בכה. כיצד מנעת ממני עניתי אמן? מספר ר' אסי נעים: "דיועה ההקפדה של הרב על אמירת אמן. ההנהגה בבית הכנסת הייתה שכל אחד שהתעטף בטלית ותפילין היה צריך לבדוק בקול רם וכולם היו עונים אחריו אמן. יום אחד קרה שהרב היה בדיוק בין הנחת תפילין של יד לתפילין של ראש בשעה שאני ברכתא על הטלית. אי אפשר לתאר את עוצמת הצער המחוששת שהייתה לו מזה. "הרב לא הניח דרכו להוכיח אלא אם נאמרה התוכחה באופן שהאדם יקבלה באהבה ובשמחה. במקרה הזה אחריו שהוא סיים להניח את התפילין של ראש היה התיישב ואמר לי בצער, כמעט בכתי: "מה עשיתי? איך לא המתנה שאסיים עם התפילין של הראש כדי שזוכה לענות אמן?". כנותו של הרב עשתה עלי רושם גדול מאוד ומאותו יום התחזקתי בעצמי מאד בעניתי אמירת אמן".

עניני נטפו דמעות בתוך הגמרא עוד סיפר הרב משה קדשים: "תקופה ארוכה למדיתי עם הרב יש בתרבותא. כשהיה מגיע אדם לתנות בפניו את צרותיו היינו אומרים לו - אל תבכה, כי זה יגרום לך שיהיה ישי יבנה יחד איתך ויהיה לו קשה ללמוד. פעם קרה שמישהו בא עם בעיה ויצאתי כדי לשמור על הפרטיות שלו. כשחזרתי ראיתי את הראש של הרב יש בתוך הגמרא ועיניו נוטפות דמעות. "מה אתה בוכה הרב ישי?", שאלתי. "אני לא יכול ללמוד", ענה, "ניקח הפסקה של חצי שעה". הוא חש את כאבו של הזולת כאלו היה כאבו שלו.

הרי הייתי במקוה, וגם כיוונתי ב"דפאנו" מספר אחד מבני הבית: "בוקר אחד בעת שהתהלך הרב בחצר ביתו נפצע ממסמר שחדר לרגלו, בני הבית הגישו לו טיפול ראשוני והנה הם שומעים אותו עושה חשבון נפש חריש על מעשיו באותו יום כדי להבין ולדעת על מה בא לו כאב זה. הרבנית לא היתה רגועה לגבי מצב הרגל וביקשה לקחת אותו לקופת החולים. אך הוא תלה בה את עינו בתמימה ושאל: הריי במקוה, וגם כיוונתי ב"דפאנו", ודי בכך. רק כשראה את צערה נאות ללכת כדי לא לגרום צער לזולת, באומרו: אני חייב לאחרני".

בטח איזה אדמו"ר בידך אותה... עוד מוסיף ר' גלעד סינאוני: פעם נכנס אדם לבית הכנסת עם פתק ועליו רשום שם של ילדה שאבחנו אצלם את המחלה הידועה. הרופאים היו פסימיים אך ההורים הנואשים ביקשו ברכה. אולי יקרה נס. לא עברו אלא ימים מועטים וחזרו לבשר לרב שבדיקות החוזרות שינו הרופאים את אבחנתם ועתה הם סבורים שאין לה דבר. חיך הרב ואמר: "אל תבואו להרות! לא אני לא קשור לענין. בטח איזה אדמו"ר בידך אותה וזה בזכות..."

זו, ומה עם השכנים שלך?..." אחרת למדו בכלל את העניין המובא בספרי מקובלים על אדם שלא הכניסו אותו לגן עדן מכיוון שהיה לו שכן מחלל שבת והוא לא דיבר איתו ולא ניסה להחזירו למוטב. לפתע פנה אלי הרב ישי כשבת שחוק בעיניו ואמר: "נו, ומה עם השכנים שלך?". אלה שהיו ליד לא הבינו, אבל אני ידעתי היטב למה ירמזון מילותיו שכן הייתה לי אז פרשה שלמה בנושא זה עם השכנים.

היית היום במקוה? מספר אחד מהתלמידים: פעם נכשלתי בעניני קדושה רח"ל. עברתי ליד הרב והוא פלט לעברי: "היית היום במקוה?". צריך להבין שאף פעם הרב לא שאל אותי על זה במשך עשרות שנים שאני מכיר אותו, רק באותו רגע. מפחיד.

מה אתה דושה ממני?...

מספר ר' יוסי נטף: לאחר שישאונו לא נפקדו בפי בטרן במשך שש שנים. ניסיון את כל הסגולות, התפילות, הלכנו לרב הרבנים אבל שום דבר לא עזר. בהזדמנויות שונות ביקשתי לקבל ברכה מהרב אבל הוא תמיד מצא דרכים להתחמק ממני, כדרכו. יום אחד אורתי אומץ והחלטתי לעשות מעשה. הייתי עצוב ועצבני. נישאתי לבית הכנסת שבזי ואמרתי לו: "כבוד הרב, אני רוצה שהרב יגזור שיהיו לנו ילדים". הוא רק שמע את המילה "גזור" ומיד קיבל צמחור. משך את היד שלו בחזרה ואמר: "אני לא גזור, רק מבין". אמרתי לו: "שהרב לא יבין, שהרב יגזור! זהו, אני כבר לא יכול". הרב בורה, יורד במדרגות, רץ החוצה. תוך שניות הגיע לכיכר הסמוך לביתו. אבל אני דולק אחורני, לא מותר. הוא אומר לי: "מה אתה רוצה ממני? אני אדם פשוט. כך לאדמו"רים, יש להם זכות אבות, קהילות ותלמידים". אמרתי לו: "אני מכיר רק אותך, הרב ישי. שהרב יגזור שיהיו לי ילדים". הוא ראה שאני נחוש, ותוך כדי הליכה תפס לי את היד ואמר לי בזה הלשון: "אנחנו מבקשים מהקב"ה שמיד יתן לך ילדים". הוא לא אמר "אני גזור", אבל זה היה בלשון גזירה, לא של ברכה. ומיד, הפלא ופלא, נס גדול היה פה. אחרי שנים - תוך חודש אשתי נפקדה.

קריאת שמונה קריאת אחד התלמידים: יום אחד קרה שאיחורתי זמן קריאת שמע. כשהגעתי לבית המדרש פנה אלי הרב וביקש שנלמד בצורתו קטע וזה. הוא פתח ספר וזהו בדיוק בקטע חסוד. היאמר ור' יצחק שהיו חולקים לאמננות של רב המנונא בעובא. הוא הורה לילד שלה ללכת לקבל מהם ברכה כי לא קרא קריאת שמע. זו הייתה דרך התוכחה שלו - ישי עוד רבות להאריך אודותיו אך הגליון צר, וזאתו הגדולה תגן בעדני אמן.

סעודה דוד מלכא ציונו הקדוש - מורנו הגה"צ בן בנימין זאב חשין זצ"ל מעורר היה בגדול ההזדהות והמעלה הנשגבה בעיריית סעודה "מלכה מלכה", והיה מספר ברתת ובגועגועים על אנשי ירושלים מהדור הקודם היאך היו זהירים בסעודה קדושה זו, בעיריית שולחן נאה ונרות דולקים ושירות ותשבחות, ובאותה שעה היו מרבים באמירת תהלים ותפילות על בניהם שלכו בדרכי ישרים עד סוף כל הדורות כי אותה שעה עת רצון גדול הוא. (המקור לזה היה אומר רבנו בספר "כף החיים" בהלכות שבת סימן ש"ח) וזאת תקופת אשר היה מגיע רבנו לערוך את סעודת מלכה מלכה בציונו של דוד המלך ליה בהר ציון, אשר ב"ה לאחרונה חישדו במקום את סעודה דוד מלכא ליד ציונו הקדוש. ומארגני סעודה ק' זו. בקשנו לפרסם בשם גדולי תורה שליט"א, כי מי שיכול יראה לפקוד את ציונו של דוד המלך ע"ה בכל עת. כי דוד מלכא בודאי מצפה שיבואו לפקוד את ציונו ולהרבות שם באמירת תהלים. ויש בכך קרוב הגאולה.

מנומה של העיר רחובות נעקר אחד מעמודי התווך של העיר גאון מופלא ועבד ה' אמיתי, יהודי קדוש וענוותן כהלל, העמיד מורה הוראה רבים וקרב רבים לאביהם שבשמים, הגה"צ רבי ישי שרעבי זצ"ל.

נכנס יין יצא סוד בנו הרב דוד שליט"א מספר: פעם בעת רצון נאות את הרב זצ"ל לספר לנו מעשה מימי בחורו. ובה אמר: 'קרה שקבעתי עם הרב אליאך שנגעבור על כל מסכת פסחים שביבוע אחד, ונעשה חזרה. והנה באחד הלילות בשעה שתיים בלילה, נתקענו בתוספות! אני אומר בכה והוא אומר בכה. שעתיים שלמות אנחנו עומדים במקום! אני אומר שלא נראה לי, הוא מסביר לא מה כן... ואז הוא אומר לי: קיבלתי בפורים יין בוש מופלג מ'ר' יין, יפה לבב אנושי', הוא איתי לבית. עלינו לבית בשתיים בלילה. הוא מוציא את הבקבוק ואומר לי: "נכנס יין יצא סוד, חזרנו לביתנו" וראשי עליי סחרחר, אני לא רגיל ליון הרבה. חזרנו לתוס', והנה הבנו את התוספות הפלא ופלא!

עסק התורה בצורה חיה ומוחשית רבי משה קדשים שליט"א מספר: פעם התבטא באוזניי שניתן להכיר את האדם לפי צורת לימודו. הוא עצמו מיעט להרים את קולו בשעת הלימוד, אולם הלימוד שהיה היה ברגש ומתוך התפעלות נפשית ולא כאדם המשני חומר עיוני יבש. תלמידיו ושומעי שיעוריו זוכרים את האופן שבו תיאר את הלימוד בצורה חיה ומוחשית כל כך עד שהרגישו כי לא הם עצמם עומדים במקומם ונזקקים להמדרש בחברתם של התנאים והאמוראים.

ש"ס מהלך היו לו לרבו עשרות שיעורים בש"ס ובפוסקים. בין היתר מסר שיעורים קבועים על הדף היומי שבהם סיים לעיתים מוזמנות סדרים שלמים. היה גם שיעור הלכה שנתן בכל שבת בשלמה ברורה. לא זאת בנוסף להיותו ראש כולל "עטרת שלום" ממנו יצאו לאורך השנים עשרות מורי הוראה. ועוד לא הזכרנו את תפקידו כרב שכונה במסגרתו היה נזקק בכל שבוע לעשרות פניות ושאלות בנושאי הלכה שונים. את כל הידע העצום הזה הצליח הרב להצניע בגודל ענוותנותו ורק מי שהכירו מקרוב ידע שהוא בבחינת "ש"ס מהלך..."

קעת מצטרף אלינו אביו וכה מספר ר' אורי עותמי שליט"א: "לעיתים היה הרב שרעבי מותח את שיעוריו באמירות כמו: 'אנחנו מקבלים בברכה את ר' חייא...', או 'קעת מצטרף אלינו אביו...'. בתחילה אנחנו הצעירים לא הבנו על מה הוא מדבר. אבל אצלו זה היה מובן שאם נכשיו במאמץ מתורנו של ר' חייא - הרי שר' חייא נמצא ברגע זה איתנו בחדר. הלימוד שלו הפך את התנאים והאמוראים לזמירות חיות ותוספות הממצאות איתנו ומתוכחים ממש מולנו וצריך להעמיק בדבריהם.

סמונה דפי גמרא בניגון בדרך להתנהג

ר' גלעד סינאוני שליט"א מוסיף: "קרה פעם שנשענו איתו לחתונה בירושלים. אחרי קרוב לשעה נסיעה הרב מתחיל לגרוס בנגינה שמונה דפים מהגמרא בברכות בעל פה ותוך כדי כך הוא מוסיף את ההגהות והגרסאות השונות: השל"ה גורס ככה, והב"ח גורס ככה. והוא ממשיך להגיד בנגינה בעל פה, קורא ומסביר עד שהגענו לחתונה."

אני בסך הכל אבדך

רבי ישי שרעבי זצ"ל

מספר: יצחק לעשתי אדמו"ר?

תלמיד נוסף ר' יוסף נטף שליט"א מספר: פעם הרב קרא לי ואמר בתוקף רב: "אל תפרסם אותי ברבים. אני לא אדמו"ר ולא באבא. אני לא עושה נפלאות. אני בסך הכל אבדך פשוט. זה מה שאני רוצה להיות וכך אני רוצה שיכירו אותי". כך אכן ראה את עצמו הרב, אבל לתלמידיו וקבוצת שומעי לקח הייתה לגביו תמונה שונה בתכלית בבחינת "כל הבורא מהכבוד, הכבוד רודף אחריו". והיו מחזיקים בו כאחד מצדיקי

סעודה דוד מלכא ציונו הקדוש - מורנו הגה"צ בן בנימין זאב חשין זצ"ל מעורר היה בגדול ההזדהות והמעלה הנשגבה בעיריית סעודה "מלכה מלכה", והיה מספר ברתת ובגועגועים על אנשי ירושלים מהדור הקודם היאך היו זהירים בסעודה קדושה זו, בעיריית שולחן נאה ונרות דולקים ושירות ותשבחות, ובאותה שעה היו מרבים באמירת תהלים ותפילות על בניהם שלכו בדרכי ישרים עד סוף כל הדורות כי אותה שעה עת רצון גדול הוא. (המקור לזה היה אומר רבנו בספר "כף החיים" בהלכות שבת סימן ש"ח) וזאת תקופת אשר היה מגיע רבנו לערוך את סעודת מלכה מלכה בציונו של דוד המלך ליה בהר ציון, אשר ב"ה לאחרונה חישדו במקום את סעודה דוד מלכא ליד ציונו הקדוש. ומארגני סעודה ק' זו. בקשנו לפרסם בשם גדולי תורה שליט"א, כי מי שיכול יראה לפקוד את ציונו של דוד המלך ע"ה בכל עת. כי דוד מלכא בודאי מצפה שיבואו לפקוד את ציונו ולהרבות שם באמירת תהלים. ויש בכך קרוב הגאולה.